

са новините, дойке? Туй какво е?—

Въже ти за Ромео си донесла.

ДОЙКАТА

- Да, да, въжета!

/Хвърля въжето на земята./

ЖУЛИЕТА

- Но уви, какви —————>

ли новини! Какво те кара

така да кършиш своите ръце?

ДОЙКАТА

- Злокобен ден! И той е мъртъв, мъртъв!

Изгубени сме ние, господарко,

изгубени!— Какъв злощастен ден!

Загина, мъртъв е, убит!

ЖУЛИЕТА

- Небето —————>

нима така то може да завижда?

ДОЙКАТА

- Небето не, ала Ромео може.

Били повярвал някой?—О, Ромео!

ЖУЛИЕТА

- Какъв си дявол, че така ме мъчиш!

От тая мъка би заплакал адът!

Ромео мигър сам ~~не~~ е убил?

Нажи ми само "да"—и тоя звук

по-вледеняващ той би бил за мене

от страшното око на василиска.

Подобно да, ако ми кажеш ти,

очите ми ако затвори то,

не съм аз вече аз. Нажи ми да,

ако е мъртъв, не — ако не е.